

|CON NHỚ ON THẦY CÔ GIÁO NHÂN NGÀY 20/11

Mỗi khi tháng 11 về, lòng con lại rộn ràng một cảm xúc thật khó tả. Tiết trời se lạnh, những chiếc lá vàng khẽ rơi trước sân trường như nhắc nhở rằng ngày Nhà giáo Việt Nam 20/11 – ngày tri ân những người lái đò thầm lặng – đang đến gần. Đây không chỉ là dịp để chúng con gửi lời chúc tốt đẹp đến thầy cô, mà còn là cơ hội để bày tỏ lòng biết ơn sâu sắc đối với những người đã dành trọn tâm huyết cho sự nghiệp trồng người.

Thầy cô là những người đã mở ra cho con cánh cửa tri thức, dạy con từng con chữ, từng bài học làm người. Không chỉ truyền dạy kiến thức trong sách vở, thầy cô còn dạy con biết yêu thương, biết sẻ chia và biết cố gắng vượt qua những thử thách trong cuộc sống. Có những lúc con vụng về, nghịch ngợm hay chưa chăm chỉ, nhưng thầy cô vẫn luôn kiên nhẫn, vẫn luôn dành cho con ánh mắt dịu dàng và lời nhắc nhở đầy yêu thương. Con hiểu rằng đằng sau mỗi bài giảng là biết bao trăn trở, những đêm soạn bài miệt mài, những buổi lên lớp đầy tâm huyết. Thầy cô luôn mong chúng con trưởng thành, thành công và trở thành những con người có ích. Chính sự hi sinh lặng thầm ấy đã nuôi dưỡng ước mơ trong chúng con và giúp chúng con có thêm niềm tin bước tiếp trên hành trình học tập.

Nhân ngày 20/11, con xin gửi đến thầy cô lòng tri ân chân thành nhất. Cảm ơn thầy cô vì đã cho chúng con niềm tin, đã dạy con biết sống tử tế và biết mơ ước. Con chúc thầy cô luôn mạnh khỏe, hạnh phúc và giữ mãi ngọn lửa đam mê với nghề cao quý này. Dù sau này con có lớn khôn, nhưng những bài học và hình bóng của thầy cô sẽ mãi theo con suốt cuộc đời.

Con kính chúc thầy cô một ngày 20/11 tràn ngập niềm vui và ý nghĩa. Xin biết ơn thầy cô – những người đã âm thầm gieo hạt và chấp cánh cho những ước mơ của con bay xa.

Con – học sinh lớp 4A7

Nguyễn Minh Tuấn

“Có một nghề bụi phấn bám đầy tay
Ta vẫn gọi là nghề cao quý nhất
Có một nghề không trồng cây vào đất
Mà cho đời những trái ngọt hoa thơm.”

